

Graetzer György Kanadában élő matematikus így emlékezik vissza találkozására a Középiskolai Matematikai Lapokkal:

A gimnázium 2. osztályába jártam. 1952 tavaszának egy péntek délutánja volt, amikor a Középiskolai Matematikai Lapok visszavonhatatlanul megváltoztatta életemet. Nagymamám legjobb barátnőjének férje nyugdíjas középiskolai matematikatanár volt. Egy alkalommal nagymamámmal együtt meglátogattam. Nem találtam a társalgást túl érdekesnek, nézegetni kezdtem ez asztalon található folyóiratokat. Volt ott több példány a Középiskolai Matematikai Lapokból. Legtöbbje már igen régi volt, de találtam köztük egyet a legfrissebből. A megoldások beküldési határideje a következő vasárnapra esett. Szóval ha megoldom a problémákat holnapra és postára adom vasárnap, akkor a megoldásaimat még elfogadják – gondoltam én.

Az iskolában jó matematikusnak számítottam, de az iskolai anyag nem keltette fel túlságosan az érdeklődésemet. A lapban talált feladatok közül néhányat nagyon szórakoztatónak találtam, így vasárnap fel is adtam megoldásaimat. Rögtön elő is fizettem a lapra.

Képzeltetik meglepetésemet, amikor megláttam, hogy az éves versenyben a 8. helyen végeztem. Hogy végeztem volna akkor, ha mindjárt év elején bekapcsolódom a versenybe? Valószínűleg nem sokkal jobban.

Negyedik gimnazista koromban a harmadik helyet szereztem meg. De ennél is fontosabb volt, hogy megoldótársaimmal közösen szerveztünk egy matematika kört magunknak, hogy személyesen is megismerhessük egymást. Ide híres előadókat is meghívtunk. (Ez volt az Ifjúsági Matematikai Kör kezdete.)

Egy alkalommal Fejes-Tóth László professzor úr tartott előadást geometriából. Egy híres eredményét ismertette bizonyítás nélkül, mivel nem voltak meg hozzá a szükséges ismereteink. A szünetben izgatottan tárgyaltunk Schmidt Tamással, hogy mi tudnánk egy elemi bizonyítást adni, ami majdnem olyan jó, mint amit Fejes-Tóth mondott. Előadás után meg is mutattuk, s a professzor bízott minket, hogy írjuk le a bizonyítást, és küldjük el egy folyóiratnak. Így kezdődött Schmidt Tamással a közös tudományos tevékenységünk.

Azóta számos cikket és könyvet írtam, kb. 165 cikkem jelent meg, s ebből 35 közös munkám volt Tamással. Néha azon töpregek, mit is csinálnék ma, ha 1952-ben egy héttel később megyek el nagymamámmal látogatóba.

Grätzer György